

Nr 134.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 17 maj 1912.
» » » i Andra kammaren den 17 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts propositioner med förslag till vissa ändringar i lagen om bankrörelse.

(Bankoutsrottets utlåtande nr 39.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen aflåten, den 30 december 1911 dagtecknad proposition, nr 23, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga följande

Förslag

till

lag om ändrad lydelse af 2 § i lagen om bankrörelse.

Härigenom förordnas, att 2 § i lagen om bankrörelse skall erhålla följande ändrade lydelse:

Ej må annan än Sveriges riksbank, bankaktiebolag, solidariskt bankbolag, emissionsbank, postsparbanken, sparbank, järnkontoret och Sveriges allmänna hypoteksbank i sin firma eller eljest vid beteckning af affärsrörelsen använda ordet bank. Beträffande användning af ordet bank i registrerad understödsförenings firma är särskildt stadgadt.

Enskild man eller handelsbolag, som drifver bankrörelse, äge ej vid skyltning eller eljest vid rörelsens betecknande för allmänheten utesluta personnamn, som ingår i firman.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1913.

Riksdagen har bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 23.

Vidare har Eders Kungl. Maj:t i en till Riksdagen den 12 april innevarande år aflåten proposition, nr 169, under återopande af bilagda utdrag af i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande

Förslag

till

lag om ändrad lydelse af 52 och 168 §§ i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

Häri genom förordnas, att 52 och 168 §§ i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse skola erhålla följande ändrade lydelse:

52 §.

Varda penningar hos bankaktiebolag insatta att där innestå viss tid, mot eller utan ränta, skall bevis, som bolaget därom utfärdar, ställas till viss man och innehålla, att öfverlåtelse må ske endast till viss man samt att öfverlåtelsen bör till nye ägarens säkerhet anmälas hos bolaget.

Å medel, som insätts på så kallad sparkasseräkning eller därmed likartad räkning, må icke godtgöras ränta för högre belopp än tre tusen kronor af en insättares tillgodohafvande. Ej heller må bankaktiebolag ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst en vecka, efter uppsägning återbetala å sådan räkning insatta medel; styrelsen dock lämnadt öppet att, då sådant pröfvas kunna ske utan olägenhet, i särskilda fall medgifva utbetalning utan afvaktan på uppsägningstidens utgång. Insättning å räkning, hvarom ofvan sägs, antecknas i motbok, som utlämnas till räkningshafvaren. Då medel å sådan räkning lyftas, skall anteckning därom göras i motboken.

Har motbok förkommit, bör den, som förlorat motboken, sådant hos bolagets styrelse ofördröjligen anmäla och därvid uppgifva tid och omständigheter, under hvilka förlusten timat. Styrelsen skall då genom kungörelse, hvilken på bekostnad af den, som förlorat motboken, införes en gång i allmänna tidningarna och tre gånger i tidning, som i orten utkommer, efterlysa motboken. Därest denna icke inom sex månader,

efter det sådan efterlysning sista gången ägt rum, tillrättakommit, är den, för hvars räkning efterlysning skett, berättigad att mot kvitto utbekomma hela sitt tillgodohafvande; och äger efter medlens utbetalning motboken icke gällande kraft mot bolaget.

168 §.

Varda penningar hos solidariskt bankbolag insatta att där innestå viss tid, mot eller utan ränta, skall bevis, som bolaget därom utfärdar, ställas till viss man och innehålla, att öfverlåtelse må ske endast till viss man samt att öfverlåtelsen bör till nye ägarens säkerhet anmälas hos bolaget.

Å medel, som insätts på så kallad sparkasseräkning eller därmed likartad räkning, må icke godtgöras ränta för högre belopp än tre tusen kronor af en insättares tillgodohafvande. Ej heller må solidariskt bankbolag ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst en vecka, efter uppsägning återbetala å sådan räkning insatta medel; styrelsen dock lämnadt öppet att, då sådant prövas kunna ske utan olägenhet, i särskilda fall medgifva utbetalning utan afvaktan på uppsägningstidens utgång. Insättning å räkning, hvarom ofvan sägs, antecknas i motbok, som utlämnas till räkningshafvaren. Då medel å sådan räkning lyftas, skall anteckning därom göras i motboken.

Har motbok förkommit, bör den, som förlorat motboken, sådant hos bolagets styrelse ofördröjligen anmäla och därvid uppgifva tid och omständigheter, under hvilka förlusten timat. Styrelsen skall då genom kungörelse, hvilken på bekostnad af den, som förlorat motboken, införes en gång i allmänna tidningarna och tre gånger i tidning, som i orten utkommer, efterlysa motboken. Därest denna icke inom sex månader, efter det sådan efterlysning sista gången ägt rum, tillrättakommit, är den, för hvars räkning efterlysning skett, berättigad att mot kvitto utbekomma hela sitt tillgodohafvande; och äger efter medlens utbetalning motboken icke gällande kraft mot bolaget.

Denna lag träder i kraft omedelbart efter utfärdandet.

Riksdagen har icke funnit något att erinra mot Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag och har alltså bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 169.

Stockholm den 17 maj 1912.

Med undersätlig vörndnad.
